

DIALOG - DIREKT # 15

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Jag börjar med ett klarläggande. Dialog Direkt kom till som ett internt debattforum för gemenskapen Moralisk upprustning. Information skall kunna förmedlas, tankar utbytas och en debatt föras bland dem som känner ansvar för verksamheten och intresse för hur arbetet för Moralisk upprustning bedrivs och utvecklas. Vi skall även kunna kritiskt granska olika aspekter av rörelsen.

DD är inte ett informationsbrev om Moralisk upprustning. De månatliga nyhetsbrevens skall täcka detta behov. Om det är så att vi saknar rätt material att sätta i händerna på "nya" människor, så får detta växa fram.

Efter förra DD har det uttryckts tvekan om denna målsättning fortfarande gäller. Ulla-Britts (vår granne) brev har initierat flera positiva kommentarer, men även farhågor om att målsättningen med DD går förlorad, om vi alla börjar sprida den vitt och brett i bekantskapskretsen. Då kanske man inte kan skriva så fritt. Det är väsentligt att vi känner oss fria att uttrycka det vi känner. Därför vill jag framhålla att målsättning enl ovan gäller.

Det första brevet kommer från Silas Rydgård.

När Gun och jag var på resa hem från Göteborg, stötte vi på bokstäverna FTM, "Frälsning Till Människor". Vi fick veta att det är ett

program för människors omvändelse, inte minst i Polen. Många har genom det blivit omvända från dryckenskap och moralisk förnedring till att följa rösten i sina samveten i Jesu efterföljd. Vi gläder oss över detta.

Men FTM-programmet är bundet till strukturer, som bryter mot andra strukturer — den katolska kyrkans. Inom denna kyrkliga struktur finns det människor med ett program, som också syftar till "frälsning till människor". OAS-rörelsens folk har ett sådant program. "Neokatumenatets" också.

"Frälsning" till alla — ja! Men varför skall ett program som detta kopplas till nya strukturer, till upprättandet eller stödandet av församlingar utanför den katolska kyrkan? Är detta ett uttryck för lydnad mot Jesu bud om absolut osjälviskhet? Kan inte människor "födas på nytt" utan att också bygga upp en ny struktur omkring sig?

Frank Buchman vägrade att koppla budskapet om "Moralisk upprustning" till nya strukturer, som skulle göra budskapet till något annat än ett budskap. Det skulle inte kapslas in i en ny församlings- eller samfundsstruktur, som skulle bli en konkurrent till gamla kyrkor. Han vägrade också att göra budskapet till en med andra stiftelser konkurrerande stiftelse för insamling av pengar.

För Frank Buchman var Mo-

ralisk upprustning "surdegen", som Jesus talar om och som skulle tränga in med något nytt i hela samhället, i hela världssamhället med alla dess religioner, kyrkor och stiftelser genom omvända människor, som är Guds redskap överallt. Moralisk upprustning var och bör fortfarande vara en Guds utmaning till varje människa att leva över "mirakellinjen" under Andens ledning i daglig omvändelse för världens omskapande under "heliga" och därför absoluta budord, som Jesus gett oss.

Kyrkor och stiftelser måste finnas. Kanske måste även en del nya stiftelser komma till. Organisationer är nödvändiga och till och med något gott på det mänskliga planet. Men människorna i varje kyrka och varje organisation måste "födvas på nytt" och leva i den dagliga omvändelsens erfarenhet. Evangeliet om att varje människa genom ett fritt val kan få bli ett redskap i Guds hand för skapandet av Hans rike fann Frank Buchman bäst kunde uttryckas i orden "Moralisk upprustning".

På sid 406 i "Frank Buchman — a Life" återger Garth Lean hans svar till en person, som menade att han "grundat" Moralisk upprustning: "Nej, jag upptäckte det... Alla kan upptäcka det med mig."

S.R.

Tack för dessa ord, Silas! Jag kände när jag läste det, att det gav en bra bild av hur Moralisk upprustning verkade i början. "Surdegen" är en talande bild. Jag träffade MRA efter att både Buchman och Peter Howard var döda, och jag har inte upplevt den atmosfär som präglade den tidiga utvecklingen. Istället har jag känt det lite för-

villande att uppleva något som ser ut som en organisation, samtidigt som det poängteras att det inte är frågan om någon organisation.

Rune Måhl står för nästa brev:

Tod Sloan:
 It's not an institution,
 it's not a point of view.
 It starts a revolution,
 by starting one in you.

Har under påskveckan tittat litet på TV-filmen Jesus från Nasaret. Glimtvis fångat upp Guds rikes förkunnelse i en hård verklighet av religiös fanatism och makthunger.

Ett försök "att utveckla en mänsklig mjukvara som får relationer att fungera, att människor tar ansvar och handlar etiskt" — Ulla Britts skrivning i Dialog Direkt #14. I TV blir det något väldigt mjukt mot något väldigt hårt, som inte matchas av något, möjligen av Korset.

Vi lever inte i samma tid men brottas med samma svårighet att presentera det andliga. Jesus talar om en verklighet inom människan. Man kanske märkte och anade vad detta andliga var genom det som hände med dem som tog emot och försökte leva ut det. Det är svårt att sätta det på en formel.

Tod Sloan, som stod Kier Hardie nära i engelsk arbetarrörelse, svarar på frågan: Vad är MRA? med citatet i början (nu i svensk översättning).

Det är inte en institution,
 Det är inte en åsikt.
 Det startar en revolution,
 med början i — Dig.

R.M.

Här får jag komma med ett tillrättaläggande. Citatet

ovan som tillskrivs Ulla-Britt är faktiskt min formulering från DD #13.

När jag först såg detta citerat, slog det mig att vi tycker om att formulera dylika talande beskrivningar på vad Moralisk upprustning är, eller vad vi skulle vilja att det var. Min nästa tanke var att jag, sedan jag skrev DD #13, egentligen inte alls har funderat över hur man utvecklar denna "mänskliga mjukvara". Vad är det för mening att formulera vackra ord, om jag inte avser att förverkliga innehållet i dem?

Afrikanskt besök.

Jan Franzon sände denna notis i ett brev.

Den 25 juli och en veckaframåt får vi besök i Sverige av Abel Katito från Zimbabwe. Han bor i Gweru med sin familj och är tågförare till yrket. Han är en förpliktad kristen med ett stort engagemang för Coolmoreen Farm, som han önskar se använt ännu mer. Hans fru är sjuksköterska.

Deras hem har alltid en öppen dörr, där också många träffas. Han kommer först till Caux och sedan hit. Hans resa till Caux betalas av en person i England. Vi har tagit ansvar för hans resa Caux-Stockholm.

Vi önskar ge Abel en rik upplevelse i Sverige, både genom vad han kan dela med sig och få. Alla inspirerade tankar för detta tar vi tacksamot emot.

Ingrid & Jan Franzon
Hosjöstrand 196
791 46 Falun
Tel 023-351 01

Jan skickar också med ett härligt tidningsurklipp som kan bli till en läsövning i norska. I dessa EG-aktuella tider får vi acceptera impulser utifrån. Einar Engebretsen kåserar över gamla uttjanta ORD som hamnat på ålderdomshem. Jag hoppas Einars bild inte beskriver känslorna vid DD's ankomst i brevlådan!

Gamlehjem for nedslitte ord.

Forsvunnet var ungdommens spenst, der de satt på gamlehjemmet med sugerør inn i en fjern fortid, surklende (sørplande) på gode minner, tilbake til dengang et Ord var et Ord.

De fleste var fremledes oppegående. De reiste seg nettopp fra lunchbordet. Men tannløse KRISTELIG satt igjen, duppet en smultring (munk) i kaffen og snakket med seg selv.

KJÆRLIGHET satt blek og blass og bladde i et ukeblad (veckotidning). — Mangel på sunn ernæring, forteller overlegen (överläkaren), og legger til at KJÆRLIGHET ble ugjenkjennelig etter at hun hle voldtatt av en håndfull sexologer en gång i sekstiårene.

FRIHET har gått ut en tur, uten å fortelle hvor. Det bekymrer bestyrerinnen, for FRIHET går seg ofte vill (vilse), roter seg bort, etter at samboer ANSVAR døde, etter et langt sykeleie.

KOMMUNIST lå på enerom som pleiepasient (vårdpatient), tilkopleet pustemaskin. En kinesisk doktor stakk hodet ut av dørsprekken med jevne mellomrom og fortalte at alt sto utmerket til.

BORGERLIG og SOSIALIST delte rom. Ikke fordi de var spesielt gode venner, men ingen av dem kunne redogjøre for hvem de var — uten å re-

ferere til den andre. Spurte man **SOSIALIST** om hun hadde det godt, svarte hun med å si hvor bedrøvelig tilstanden var hos romkameraten. Når **BORGERLIG** presenterte seg, strakte han hånden frem og sa: "Ikke-**SOCIALIST**" (Som om jeg, som heter Einar, skulle si: "Mitt navn är ikke-Fredrik"). — Identitetskrise, var psykiaterens diagnose, forsök på å gjenfinne egen dyd (dygd) ved å speile seg i andres elendighet. Slik eldes man raskt.

Overviktige **VELFERD** hadde slått seg ned i salongens sofa. Få muskler og mye fedme begrenset rörligheten. Svekket av sukkersyke ble **VELFERD** omsorgsfullt foret (matad) med drops av sin niese **SNILLISME** (ung. snällism, detta har blivit ett modeord i Norge enl Einar. red anm), som elsket sin onkel, og stadig kom på besök.

SOLIDARITET gikk frem og tilbake og klödde seg på nesen. Han fikk aldri mer besök, men tröstet sig med at

siden nesen hans klödde, var det mange som snakket om ham.

Jeg ser meg omkring etter **BLUFERDIGHET** (blygsamhet, anständighet) og **MÅTEHOLD** (måttlighet), men husker at de for meget lenge siden ble kjørt til kirkegården.

På vej gjennom stedets lange korridor skimter jeg en skygge som står og biter negler. Det er hun som ber om unnskyldning for at hun fremdeles er i live. Jeg gjenkjenner henne så vidt. Det er **MORAL**, mobbet, misforstått og maltraktert.

Moral, tenker jeg mens jeg krysser gårdsplassen på vei ut, moral er typisk for **ORD** som er blitt en fiende av sitt eget innhold, fremmedgjort fra sin opprinnelige karakter. Hensynslöst plassert av oss mennesker i avdelingen for senil demente på gamlehjemmet for nedslitte ord. EE

Anteco

Engang var ordene unge og spenstige og hadde slagkraft. Nå er de på gamlehjem. Dagens gjest, skribenten og tegneren Einar Engebretsen, har besøkt dem der.